

Vi er med på, at alt for mange mennesker sidder i en gældsælde, og det giver helt klart problemer i de ramte familier, som mange gange er kommet i uføre på grund af sygdom eller andre sociale beghenheder.

I Dansk Folkeparti ser vi meget gerne, at folk bliver henvist til den private rådgivning og hjælp i lighed med f.eks. Økonomiecenteret i Århus, som udfører et stort stykke arbejde på området. I øvrigt var Økonomiecenterets direktør, Jens Würtz, i deputation i Socialudvalget for nogen tid siden, og måske skulle et sådant økonomiecenter være fritaget for moms. Det kunne måske diskuteres. Økonomiecenteret har efter pressens udmeldelse hjulpet 300 personer, som ikke mente, at deres bankrådgiver kunne give dem nogle ordentlige tilbud. Det koster selvfølgelig noget at få økonomien ordnet på Økonomiecenteret, men det gør det jo også i bankerne. Det koster alle steder, og vi synes altså ikke, at det offentlige skal tage over dér.

Der er som sagt nogle positive tiltag i dette forslag, men vi mener, som jeg lige har sagt, at de offentlige instanser skal holdes ude. Men ja til privat rådgivning, og så kunne det da være en mulighed, som det er nævnt i forslagens punkt 3, at Finansrådet kunne bidrage med nogle retningslinjer for pengeinstitutterne, som gør situationen bare lidt lettere for de gældsramte. Her tænker jeg på renterne og rådgivningen og tiden med gældsafviklingen.

Med hensyn til punkt 7 i forslaget, om skoler og undervisningssteder, kunne der da også være en mulighed for, at de unge mennesker lærte lidt mere om privatøkonomi og budgetlægning. Børn og unge kan godt i en meget, meget tidlig alder lære, at vi ikke kan dyrke pengetræer herhjemme.

Men som forslaget ligger nu, kan Dansk Folkeparti ikke støtte det.

Anders Samuelsen (RV):

Forslagsstillerne fra SF opfordrer med dette beslutningsforslag regeringen til inden 1. januar 2001 at fremlægge en redegørelse for, hvilke initiativer der kan iværksættes inden for social- og undervisningsområdet for at forebygge gældsproblemer og forbedre indsatsen over for personer med gældsproblemer.

De sociale myndigheder har allerede i dag pligt til at hjælpe mennesker, der er kommet i økonomisk uføre, og som har gældsproblemer. Man kan så diskutere, om de ikke gør deres arbejde godt nok, og om der er behov for en stør-

re indsats på området. Det mener SF er tilfældet, men i Det Radikale Venstre er vi imidlertid helt på linje med socialministeren i denne sag. Det er klart, at gæld kan være en del af de sociale problemer, som kan føre til en social deroute, og derfor er det også bistandskontorernes pligt at hjælpe mennesker med sociale problemer.

På den anden side må der også være grænser for, hvor meget ansvar det offentlige har for den enkelte borger. Vi mener ikke, at privat gældsætning er noget, som det offentlige skal påtage sig et større ansvar for, end det allerede er tilfældet i dag. Det er vigtigt at fastholde, at den enkelte i et vist omfang – i det mindste i et vist omfang – må bære konsekvenserne af de handlinger og dispositioner, som vedkommende vælger at foretage.

Det Radikale Venstre kan altså ikke støtte forslaget, men har lagt mærke til, at forslagsstillerne specielt er blevet inspireret af svenske tilstande, så man kunne jo – som afslutning på dagen – opfordre SF til at flytte til Sverige. Det kunne være en fordel. Desuden har Sverige heller ikke nogen lukkelov, så der er mange fordele ved Sverige.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil gerne bryde den onde ordførercirkel og komme med et konstruktivt bidrag til videreudbygningen af det forslag, SF har fremsat. Vi synes, der er mange gode ting i det, men der er et punkt, der mangler.

Siden bruttoficeringen af kontanthjælpen har det offentlige kunnet foretage løntilbageholdelse i sociale ydelser, og det har vi aldrig syntes var nogen god idé. Erfaringerne viser, at det alt for tit sker helt uden skelen til konsekvenserne for den, der får trukket i hjælpen. Tit sidder medarbejderne i socialforvaltningen fortvivlede med indeholdelseskrav fra samme kommunes opkrævningskontor.

Jeg skal give et eksempel:

En socialrådgiver i et børnefamilieafsnit var sidste år ude hos en familie, da der blev lukket for elektriciteten hos en enlig forsørger på kontanthjælp. Hun kontaktede omgående sagsbehandleren i bistandsafdelingen, som sagde, at klienten var under administration, så huslejen blev anvist direkte fra socialforvaltningen. Økonomisagsbehandleren havde forudset, at der ville blive lukket for elektriciteten, fordi der trækkes så meget til offentlig gæld, at der, når huslejen er betalt, kun er 1.300 kr. tilbage af